TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. spalio 27 d.*

Byloje C-329/03

dėl *Areios Pagos* (Graikija) 2003 m. kovo 31 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. liepos 28 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Trapeza tis Ellados AE

prieš

Banque Artesia

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász ir M. Ilešič (pranešėjas),

* Proceso kalba: graikų.

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. vasario 3 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

— *Trapeza tis Ellados AE*, atstovaujamos *dikigoroi* I. Soufleros, K. Christodoulou ir T. Kontovazainitis,

— *Banque Artesia*, atstovaujamo advokato F. Herbert ir *dikigoroi* G. Stefanakis bei E. Papakonstantinou,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos P. Mylonopoulos, M. Apessos bei V. Pelekou,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Støvlbæk ir G. Zavvos,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1960 m. gegužės 11 d. Pirmosios Tarybos direktyvos dėl Sutarties 67 straipsnio įgyvendinimo (OL 43, 1960, p. 921, toliau – Pirmoji direktyva) I priedo B sąrašo IV A pozicijos bei D sąrašo VI pozicijos aiškinimu.

2 Šį prašymą *Areios Pagos* (Kasacinis teismas) pateikė byloje *Trapeza tis Ellados AE* (toliau – Graikijos bankas) prieš *Banque Artesia* (toliau – *Artesia*) dėl pastarojo prašymo atlyginti žalą, kurią jis patyrė dėl to, kad Graikijos bankas atsisakė leisti į konvertuojamąją sąskaitą Graikijos drachmomis įnešti obligacijų pardavimo įplaukas.

Pagrindinė byla ir prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateikti klausimai

3 Briuselyje (Belgija) buveinę turintis *Artesia* savo Atėnų (Graikija) filiale turėjo konvertuojamąją sąskaitą drachmomis.

4 Nuo 1981 m. balandžio 28 d. iki 1982 m. liepos 30 d. *Artesia* įsigijo *Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos* (ETVA) *Anonimos Etairia* (Graikijos pramonės plėtros bankas; toliau – ETVA), kurio akcijos priklauso Graikijos valstybei, išleistas obligacijas. Šios obligacijos buvo išreikštos nacionaline valiuta, jų išpirkimo terminas buvo vieneri metai nuo jų išleidimo, jomis buvo prekiaujama ir jos buvo kotiruojamos vertybinių popierių biržoje. Už šias obligacijas buvo sumokėta iš *Artesia* konvertuojamosios sąskaitos Graikijos drachmomis. Norint, kad šias obligacijas atitinkanti suma visuomet būtų konvertuojama, buvo būtinas Graikijos banko leidimas.

5 1982 m. rugpjūčio 24 d. *Artesia* šio banko paprašė leidimo į savo konvertuojamąją sąskaitą Graikijos drachmomis įnešti nagrinėjamų obligacijų pardavimo įplaukas, kad galėtų šias įplaukas repatrijuoti į Belgiją. Nuo 1982 m. rugpjūčio 25 d. iki 1986 m. lapkričio 23 d. Graikijos bankas šį prašymą pakartotinai atmetė. Vis dėlto 1986 m. lapkričio 24 d. jis šį leidimą suteikė. Atrodo, kad vienas šio atsisakymo pagrindų buvo tas, kad negavęs leidimo *Artesia* konvertuojamąją sąskaitą Graikijos drachmomis naudojo pirminiam atitinkamų obligacijų pirkimui, o tai lėmė, kad sąskaita tapo nekonvertuojama.

6 Manydamas, kad nuo 1982 m. rugsėjo 30 d. iki 1986 m. gruodžio 11 d. dėl Graikijos banko atsisakymo jis patyrė žalą, 1987 m. balandžio 28 d. *Artesia* šiam bankui pareiškė ieškinį dėl žalos atlyginimo. Jis tvirtino, kad obligacijų pirkimas priskirtinas Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijai, ir todėl pagal šios direktyvos 2 straipsnį valstybės narės prašomą leidimą privalėjo suteikti. Bylą sprendė *Polymeles Protodikeio Athinon* (Atėnų pirmosios instancijos teismas), *Efeteio Athinon* (Atėnų apeliacinis teismas), vėliau *Areios Pagos* (Graikijos kasacinis teismas), vėliau bylą grąžinęs *Efeteio Athinon* (Atėnų apeliaciniam teismui). 2001 m. liepos 27 d. pastarasis Graikijos bankui nurodė atlyginti *Artesia* padarytą žalą. Šis teismas laikėsi nuomonės, kad nagrinėjama operacija priskirtina Pirmosios direktyvos 2 straipsniui ir jos I priedo B sąrašui.

7 Graikijos bankas pateikė kasacinį skundą, o *Areios Pagos* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos klausimus:

„1) Ar kaip akcinė bendrovė veikiančio banko, kurio akcijos priklauso ar nepriklauso valstybei, išleistas obligacijas, kurių išpirkimo terminas yra vieneri metai nuo išleidimo ir kuriomis prekiaujama bei kurios kotiruojamos vertybinių popierių biržoje, reglamentuoja <...> Pirmosios direktyvos 4 straipsnyje nurodytas D sąrašas bei nomenklatūros VI pozicijos, susijusios su „trumpalaikėmis investicijomis į iždo vekselius ir kitus vertybinius popierius, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", nuostata, atsižvelgiant į šios nuostatos prasmę ir ja siekiamus tikslus ar į jos aiškinimą pagal bendrą tarptautinės prekybos praktiką, tai yra, ar tokie vertybiniai popieriai kaip nagrinėjamos ETVA obligacijos, kurių išpirkimo terminas yra vieneri metai, yra trumpalaikės investicijos?

2) Ar lėšų indėlio sąskaitoje naudojimą banke kaip kredito institucijoje, kai lėšų įdėjimai į šią sąskaitą pagal šiame sprendime paminėtą Pinigų komiteto sprendimą 1097/1959 (importuotos užsienio valiutos įplaukos ir t. t.) buvo atlikti kaip indėliai nacionaline valiuta, konvertuojama į užsienio valiutą, reglamentuoja <...> (Pirmosios) direktyvos 4 straipsnyje nurodytas D sąrašas ir nomenklatūros IX pozicija, numatanti „Einamųjų ar depozitų sąskaitų atidarymą ir lėšų į jas įdėjimą, einamųjų ar depozitų sąskaitų kredito institucijose likučių repatrijavimą ar panaudojimą", atsižvelgiant į šios nuostatos prasmę ir ja siekiamą tikslą?"

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

8 2005 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo kanceliarijoje gautu prašymu Graikijos bankas paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį.

9 Šiuo klausimu primintina, kad, remdamasis savo Procedūros reglamento 61 straipsniu, Teisingumo Teismas, manydamas, kad jam nebuvo pateikta pakankamai paaiškinimų arba kad byla turi būti išspręsta remiantis argumentu, kuris šalių nebuvo aptartas, gali priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo (2000 m. vasario 10 d. Sprendimo *Deutsche Post*, C-270/97 ir C-271/97, Rink. p. I-929, 30 punktas ir 2002 m. birželio 18 d. Sprendimo *Philips*, C-299/99, Rink. p. I-5475, 20 punktas).

10 Susipažinęs su generalinio advokato išvada Teisingumo Teismas mano, kad nagrinėjamu atveju nėra reikalo nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį. Todėl prašymas atnaujinti žodinę proceso dalį atmestinas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

11 EEB sutarties 67 straipsnis (vėliau EB sutarties 67 straipsnis, panaikintas Amsterdamo sutartimi) nustatė:

„1. Pereinamuoju laikotarpiu ir tiek, kiek reikia užtikrinti, kad bendroji rinka tinkamai veiktų, valstybės narės palaipsniui naikina tarpusavyje taikomus kapitalo,

priklausančio valstybėse narėse gyvenantiems asmenims, judėjimo apribojimus, taip pat bet kokią diskriminaciją dėl šalių pilietybės ar gyvenamosios vietos arba dėl vietos, kurioje kapitalas yra investuotas.

2. Ne vėliau kaip iki pirmojo etapo pabaigos panaikinami visi einamųjų mokėjimų, susijusių su kapitalo judėjimu tarp valstybių narių, apribojimai."

12 Pagal Pirmosios direktyvos konstatuojamąją dalį siekiant EEB steigimo sutartimi nustatytų tikslų būtina didžiausia įmanoma kapitalo judėjimo tarp valstybių narių laisvė, ir todėl būtina kuo plačiau ir kuo greičiau liberalizuoti kapitalo judėjimus.

13 Remdamosi minėtos direktyvos 1 straipsnio 1 dalimi ir 3 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės suteikia visus keitimo leidimus, reikalingus tarp valstybių narių rezidentų sudaryti sandorius ir vykdyti pervedimus, susijusius su A sąraše ir, esant tam tikroms sąlygoms, su tos pačios direktyvos I priedo C sąraše nurodytais kapitalo judėjimais.

14 Pirmosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalis numato, kad „valstybės narės suteikia bendrą leidimą sandorių tarp valstybių narių rezidentų sudarymui ar vykdymui bei pervedimams, susijusiems su (šios) direktyvos I priedo B sąraše nurodytais kapitalo judėjimais". (Neoficialus vertimas)

15 Kita vertus, to paties priedo D sąraše nurodytų kapitalo judėjimų atžvilgiu tokio pobūdžio pareiga suteikti leidimą nenumatyta. Valstybės narės išlaiko teisę palikti galioti su šiais sandoriais susijusius apribojimus.

16 Pirmosios direktyvos 4 straipsnis nustato, kad „Pinigų komitetas mažiausiai kartą per metus išnagrinėja visus šios direktyvos I priede esančiuose sąrašuose išvardytus kapitalo judėjimų apribojimus ir praneša Komisijai apie apribojimus, kurie gali būti panaikinti". (Neoficialus vertimas)

17 Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicija, susijusi su „direktyvos 2 straipsnyje nurodytais kapitalo judėjimais", apima, be kita ko, „nerezidentų vykdomą šalies vidaus vertybinių popierių, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje, įsigijimą (išskyrus investicinių fondų investicinius vienetus) ir jų pardavimo įplaukų repatrijavimą", kuris atitinka nomenklatūros IV A poziciją, 3 i punkte apimančią, be kita ko, „nacionaline valiuta išreikštų obligacijų įsigijimą" ir 4 punkte apimančią „obligacijų pardavimo įplaukų repatrijavimą".

18 Pirmosios direktyvos I priedo D sąraše išvardyti kapitalo judėjimai, susiję su „direktyvos 4 straipsnyje nurodytais kapitalo judėjimais", apima:

— „trumpalaikes investicijas į iždo vekselius ir kitus vertybinius popierius, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", kurie atitinka nomenklatūros VI poziciją, kurios A punktas apima, be kita ko, „nerezidentų trumpalaikes investicijas nacionalinėje pinigų rinkoje ir jų pardavimo įplaukų repatrijavimą";

— „einamųjų ar depozitų sąskaitų atidarymą ir lėšų į jas įdėjimą, einamųjų ar depozitų sąskaitų kredito institucijose likučių repatrijavimą ar panaudojimą“, kas atitinka nomenklatūros IX poziciją ir apima, be kita ko, nerezidentų operacijas šalies vidaus kredito institucijose ir taikoma sąskaitoms ir lėšoms, išreikštoms ir nacionaline, ir užsienio valiuta.

Nacionalinės teisės aktai

19 1959 m. gegužės 23 d. Pinigų komiteto sprendimas dėl riboto konvertavimo sistemos taikymo Graikijoje (FEK A' 109/1959 6 16) faktų pagrindinėje byloje atsiradimo metu numatė dvi indėlių sąskaitų Graikijos banke ir kituose leidimą bankines operacijas atlikti turinčiuose bankuose nuolatinių užsienio rezidentų vardu kategorijas, būtent konvertuojamąsias sąskaitas Graikijos drachmomis ir sąskaitas užsienio valiuta.

20 Remiantis šiuo sprendimu, konvertuojamosios sąskaitos Graikijos drachmomis galėjo būti naudojamos tik tam tikrais tikslais ir pavedimai į jas galėjo būti atliekami tik nustatytais ribotais būdais. Šis sprendimas nustatė, kad jei neturint specialaus Graikijos banko leidimo Graikijos drachmos bus naudojamos kitais tikslais negu nurodyti, jos nebebus konvertuojamos.

Dėl prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktų klausimų

Dėl pirmo klausimo

21 Pirmuoju klausimu *Areios Pagos* iš esmės klausia, ar nacionaline valiuta išreikštų vienerių metų obligacijų, kuriomis prekiaujama ir kurios kotiruojamos vertybinių

popierių biržoje ir kurias išleido valstybėje narėje įsteigtas bei šiai valstybei priklausantis bankas, įsigijimas yra „šalies vidaus vertybinių popierių, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje, įsigijimas" Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijos prasme, ar tai yra „trumpalaikė investicija į iždo vekselius ir kitus vertybinius popierius, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", šio priedo D sąrašo VI pozicijos prasme.

22 Abi pagrindinės bylos šalys sutinka, kad Pirmosios direktyvos prasme *Artesia* yra bankas „nerezidentas", įsigijęs nagrinėjamas obligacijas Graikijoje ir siekęs jų pardavimo įplaukas repatrijuoti į Belgiją. Taip pat neginčijama, kad šios obligacijos yra nacionaline valiuta išreikšti šalies vidaus vertybiniai popieriai, kurių išpirkimo terminas yra vieneri metai nuo jų išleidimo, kuriais prekiauta ir kurie buvo kotiruojami vertybinių popierių biržoje.

23 *Artesia* ir Europos Bendrijų Komisija tvirtina, kad šios obligacijos priskirtinos Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijai, tuo tarpu Graikijos bankas ir Graikijos vyriausybė mano, kad jos priskirtinos šio priedo D sąrašo VI pozicijai.

24 Taigi pagrindinę bylą lėmė nuomonių išsiskyrimas aiškinant nagrinėjamų obligacijų priskyrimo kriterijus. Šis ginčas susijęs su sąvokų „vertybiniai popieriai, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje", ir „vertybiniai popieriai, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", aiškinimu. Byloje taip pat siekiama nustatyti, ar apibrėžiant nagrinėjamas obligacijas jų išpirkimo terminas yra lemiamas kriterijus. Graikijos banko ir Graikijos vyriausybės nuomone, neatsižvelgiant į tai, ar jomis buvo prekiaujama vertybinių popierių biržoje, nagrinėjamos obligacijos yra „vertybiniai popieriai, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", Pirmosios direktyvos I priedo D sąrašo VI pozicijos prasme.

25 Pagal Sutarties 67 straipsnį laisvas kapitalo judėjimas apima kapitalo, priklausančio valstybėse narėse gyvenantiems asmenims, judėjimo apribojimų, taip pat bet kokios diskriminacijos dėl šalių pilietybės ar gyvenamosios vietos arba dėl vietos, kurioje kapitalas yra investuotas, panaikinimą. Siekiant įgyvendinti šį 67 straipsnį Pirmoji direktyva numato visišką tam tikrų kapitalo judėjimų liberalizavimą ir yra skirta panaikinti administracines kliūtis, kurios, nors tai ir nebūtų leidimai konvertuoti ir nedarytų poveikio užsienio vertybinių popierių įsigijimui, vis dėlto būtų platesnio ir greitesnio kapitalo judėjimų tarp valstybių narių liberalizavimo, kuris pagal Pirmosios direktyvos preambulę yra būtinas siekiant Europos bendrijos tikslų, kliūtys (žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *Brugnoni ir Ruffinengo*, 157/85, Rink. p. 2013, 21 ir 22 punktus).

26 Šiuo atžvilgiu, net jei „vertybiniai popieriai, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", priskirtini šio priedo D sąrašo VI pozicijai, Pirmoji direktyva nepateikia jokio šios sąvokos apibrėžimo. Kita vertus, ir to paties Pirmosios direktyvos B sąrašo IV A pozicijoje, ir jos paaiškinimuose pateikiama sąvoka „vertybiniai popieriai, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje"; be to, paaiškinimuose pateiktas jų apibrėžimas. Remiantis šiais paaiškinimais, kurie turėtų būti laikomi neatskiriama šios direktyvos dalimi (žr. 1988 m. vasario 4 d. Sprendimo *East ir kt.*, 143/86, Rink. p. 625, 11 punktą), „vertybiniai popieriai, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje", yra „vertybiniai popieriai, prekybą kuriais reguliuoja taisyklės ir kurių kainas reguliariai skelbia arba oficialios vertybinių popierių biržos (kotiruojamų vertybinių popierių), arba kitos įstaigos, susijusios su vertybinių popierių birža, pvz., bankų komitetai (nekotiruojamų vertybinių popierių)". Kaip pažymi Komisija, šis apibrėžimas reiškia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas numatė, jog svarbios yra vertybinių popierių biržos veikimo taisyklės, ypač vertybinių popierių biržos veiklos skaidrumą ir vertybinių popierių, kuriais prekiaujama, kainų skelbimą garantuojančios nuostatos.

27 Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijoje nurodytų „vertybinių popierių, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje", atveju Bendrijos teisės aktų leidėjas

laikėsi nuomonės, kad vertybinių popierių, kuriais prekiaujama tokioje reglamentuotoje aplinkoje kaip vertybinių popierių birža, atžvilgiu atitinkama valstybė narė gali suteikti bendrą leidimą sudaryti sandorius ar atlikti pavedimus tarp valstybių narių rezidentų Pirmosios direktyvos 2 straipsnio prasme.

28 Priešingai, palyginti su vertybinių popierių birža, Pirmosios direktyvos I priedo D sąrašo VI pozicijoje nurodyta pinigų rinka yra mažiau reglamentuota. Iš tiesų sandoriai pinigų rinkoje paprastai sudaromi po privačių derybų aplinkoje, kuri yra mažiau skaidri negu vertybinių popierių birža. Šį teiginį taip pat patvirtina aplinkybė, kad esminis „vertybinių popierių, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", bruožas yra tas, jog jų kaina viešai neskelbiama, todėl nacionalinėms valdžios institucijoms gali kilti būtinybė pačioms įvertinti jų vertę, kad būtų išvengta bet kokio su fiktyviomis kainomis susijusio sukčiavimo. Kita vertus, kaip savo išvados 43 punkte nurodė generalinis advokatas, taip nėra, kai „vertybiniais popieriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje".

29 Remiantis bylos medžiaga, vertybiniai popieriai, net jei jais buvo prekiaujama vertybinių popierių biržoje, iš tiesų buvo įsigyti iš ETVA. Vis dėlto ši aplinkybė, priešingai tam, ką posėdžio metu tvirtino Graikijos bankas, nekeičia nagrinėjamų obligacijų pobūdžio. Iš tiesų, kaip savo išvados 40 punkte pažymi generalinis advokatas, Pirmoji direktyva nereikalauja, kad vertybinių popierių prekybos vieta sutaptų su jų įsigijimo vieta. Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašas apima „vertybinių popierių, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje, įsigijimą", ir nebūtina, kad šių vertybinių popierių įsigijimo vieta būtų vertybinių popierių birža. Lemiamas kriterijus yra tas, kad vertybiniais popieriais joje būtų prekiaujama. Šiame punkte generalinis advokatas taip pat pažymėjo, kad šis aiškinimas išplaukia iš visų Pirmosios direktyvos kalbinių versijų.

30 Nors tiems vertybiniams popieriams, kurie patenka į Pirmosios direktyvos I priedo D sąrašą ir kurie pagal direktyvos 4 straipsnį su tam tikrais apribojimais yra

„trumpalaikės investicijos į iždo vekselius ir kiti vertybiniai popieriai, kuriais paprastai prekiaujama pinigų rinkoje", išpirkimo terminas gali būti lemiamas, tačiau taip nėra „vertybinių popierių, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje", atveju. Pastarieji yra nurodyti tik to paties priedo B sąrašo IV A pozicijoje ir Pirmosios direktyvos paaiškinimuose. Šie paaiškinimai aiškiai nukreipia į IV poziciją ir nustato tik obligacijas išleidžiančios institucijos pobūdį – „valstybinės ar privačios institucijos". 1986 m. lapkričio 17 d. Tarybos direktyva 86/566/EEB, iš dalies pakeičianti Pirmąją direktyvą (OL L 332, p. 22), ir 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyva 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio įgyvendinimo (OL L 178, p. 5), netaikomos atgal, nustato trumpalaikių obligacijų apibrėžimą. Iš Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijos formuluotės taip pat išplaukia, kad Bendrijos įstatymų leidėjas „vertybinius popierius, kuriais prekiaujama biržoje", siekė apibrėžti remdamasis ne jų terminu, o kitais kriterijais.

31 Vadovaujantis tuo, kad išdėstyta, Pirmosios direktyvos B sąrašo IV A pozicijos prasme nagrinėjamos obligacijos yra „vertybiniai popieriai, kuriais prekiaujama vertybinių popierių biržoje".

32 Šiomis aplinkybėmis nebūtina nagrinėti, ar šios obligacijos taip pat atitinka ir to paties priedo D sąrašo VI pozicijoje nurodytus kriterijus. Net jei taip būtų, tai neturėtų įtakos aplinkybei, kad nagrinėjamiems kapitalo judėjimams taikytina Pirmosios direktyvos 2 straipsniu įtvirtinta liberalizuota sistema, nes jie atitinka Pirmosios direktyvos I priedo B sąraše nurodytus kriterijus. Jokia šios direktyvos nuostata neapriboja liberalizacijos, kuri pagal jos 2 straipsnį taikytina kapitalo judėjimams, tik dėl to, kad tie patys kapitalo judėjimai taip pat atitinka šios direktyvos I priedo D sąrašo kriterijus. Ta pati išvada darytina atsižvelgus į Pirmosios direktyvos aiškinimo vienintelėje jos konstatuojamojoje dalyje numatytą tikslą, kuris yra „didžiausia įmanoma kapitalo judėjimo tarp valstybių narių laisvė, ir todėl būtina kuo plačiau ir kuo greičiau liberalizuoti kapitalo judėjimus".

33 Būtina pridurti, kad aplinkybė, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamos obligacijos yra banko, kuris yra akcinė bendrovė ir kurio akcijos priklauso valstybei, išleisti vertybiniai popieriai, nekeičia jų pobūdžio. Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 30 punkte, šiuo atžvilgiu prie Pirmosios direktyvos prijungti paaiškinimai nurodo, kad šias obligacijas gali išleisti valstybinės ar privačios institucijos.

34 Atsižvelgiant į prieš tai nurodytas aplinkybes, į pirmą klausimą reikia atsakyti, kad valstybėje narėje įsikūrusio ir šiai valstybei priklausančio banko nacionaline valiuta išreikštos obligacijos, kurių išpirkimo terminas yra vieneri metai nuo jų išleidimo, kuriomis prekiaujama ir kurios kotiruojamos vertybinių popierių biržoje, priskirtinos Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijai. Jų įsigijimą ir jų pardavimo įplaukas reglamentuoja šios direktyvos 2 straipsnis, nukreipiantis į I priedo B sąrašą, reglamentuojantį šių įplaukų repatrijavimą.

Dėl antro klausimo

35 Antru klausimu *Areios Pagos* iš esmės teiraujasi, ar einamosios ar indėlio sąskaitos kredito institucijoje likučio naudojimas tokioms obligacijoms, kurios buvo nurodytos pirmame klausime, įsigyti priskirtinas Pirmosios direktyvos I priedo D sąrašo IX pozicijai.

36 Kapitalo judėjimus Pirmosios direktyvos prasme reikia nagrinėti atsižvelgiant į jų visumą ir, jei judėjimų tikslas priskirtinas vienai iš liberalizuotų kategorijų, šio judėjimo kilmė, atsižvelgiant į šio sprendimo 32 punkte pateiktus samprotavimus, jų klasifikavimui paprastai neturėtų daryti įtakos. Be to, jei valstybės narės galėtų

nekliudomos apriboti einamosiose ar indėlių sąskaitose esančio likučio panaudojimą tokiems įsigijimams, vienai iš liberalizuotų kategorijų priskirtinų vertybinių popierių įsigijimui būtų labai kliudoma.

37 Taigi į antrą klausimą reikia atsakyti, kad aplinkybė, jog Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijai priskirtinos obligacijos buvo įsigytos naudojantis kredito institucijos einamojoje ar indėlių sąskaitoje esančiu likučiu, net jei jos priskirtinos šio priedo D sąrašo IX pozicijai, negali turėti įtakos nagrinėjamo kapitalo judėjimo priskyrimui šio priedo B sąrašo IV A pozicijai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Nacionaline valiuta išreikštos valstybėje narėje įsteigto ir šiai valstybei priklausančio banko išleistos obligacijos, kurių išpirkimo terminas yra vieneri metai nuo jų išleidimo, kuriomis prekiaujama ir kurios kotiruojamos vertybinių popierių biržoje, priskirtinos 1960 m. gegužės 11 d.**

Pirmosios Tarybos direktyvos dėl Sutarties 67 straipsnio įgyvendinimo I priedo B sąrašo IV A pozicijai. Jų įsigijimą ir jų pardavimo įplaukas reglamentuoja šios direktyvos 2 straipsnis, nukreipiantis į direktyvos I priedo B sąrašą, numatantį šių įplaukų repatrijavimą.

2. **Aplinkybė, jog Pirmosios direktyvos I priedo B sąrašo IV A pozicijai priskirtinos obligacijos buvo įsigytos naudojantis kredito institucijos einamojoje ar indėlių sąskaitoje esančiu likučiu, net jei jos priskirtinos šio priedo D sąrašo IX pozicijai, negali turėti įtakos nagrinėjamo kapitalo judėjimo priskyrimui šio priedo B sąrašo IV A pozicijai.**

Parašai.